

Men det kan man nu engang ikke. Der er gaaet Statistisk i vort Skolevesen. Bagene regnes kun, for saa vidt man kan tage Eksamen i dem!

De indvandede Menneſter er lige ſaa ſjældne ſom høide Rævne, ſiger en Forfatter. Men her har Hjemmene en Opgave. Vi ſkal lære vore Børn ſjældelig Midpunkt-fanling. Vi kan ikke bygge Kloſtre, men vi kan bygge et Kirkerum i vort Hjem. Der havde de gamle Hjem en ſtor Styrke, ſelv om de maatte være noget ſnævre. Vi maa lære at ſe vort Arbejde i Hjem og Skole under Ewighehedens Synspunkt. Hvis det lever i Kæereren, at Gud er den viſe, hvis Værk ham prijse, da vil det fændes gennem alle Fag og i hele Skolen.

Al en Selubiografi.

Den 9. Oktober rejste 2 unge danſke Mand, et Par Doillingbrødre Polux og Cajtor Brisson ud til Hedningelandet ſom Miſſionærer. 3 Danſk Miſſionsblad fortæller de begge deres Liv og Levned. De er fødte i København. 3 Polux Vereining hedder det:

"Da jeg var 9 Aar gl., døde min Moder, og ſiden har jeg ikke haft noget egentlig Hjem. 10 Aar gammel kom jeg ind paa det gl. Dørforsorgshus, en Koffitſole paa Østergade for forældreſe Drenge, og herfra blev jeg konfirmeret og fat i lære i et Bogtrykkeri i Korſør.

Jndtil da mindes jeg aldrig at have mødt levende Kriſtendom, ſom greb mig. Savn af en Frelſer eller Længſel efter en ſaadan havde jeg aldrig kendt. De religiøſe Foreteelſer fra den Del af mit Liv var uhyre primitive. Men da jeg 14—15 Aar gamm. kom til Korſør, var det ſom en Mængde Krafter, hvis Eſſtjens jeg aldrig havde anet, ſom frem og gjorde Krafb paa min Opmarſomhed. Jeg ſaa min Synd — ſtorre og ſtorre; mere truende Iod Dømmen over mit Liv; Du er en Synder! At jeg naaede hertil fra aldeles Uigegyldighed, var Herrens Gerning ved den Helligaand virkende gennem beſtemte Forhold og beſtemte Venner, ſærlig gennem Vennerne i St. T. U. M. i Købst. — Efter ca. 1 Aars Kamp blev Gud mig for ſærlig; jeg ſaa baade min Synd og min Frelſer, og Jæſus Kriſtus dækkede al min Brøde med ſit dyre Mod. Jeg var blevet et Guds Barn — frelst af Naade; paa ſomme Tid, jeg greb denne ſore Sandhed, kaldte Herren mig til Hedningemiſſionær.

Syndsførelæſe og Syndſtilgivnele.

Ad mig begynde med, at da jeg er Rægmænd, har jeg aldeles ingen Kændſkab til det gammelgraefte Sprog, hvorfor jeg ikke ſjældent kommer i Tvil om, hvorvidt et og andet i vort Ny Teitament er rigtig ovefat paa vort Nutidsdanſk, og jeg kunde godt tænke mig, at den gode Menighedsbog for mange — ogſaa for mig — vilde være en mere klar Læſning, end den er, hvis den var gengivet i Sprogformer og Udtryk, ſom man er vant til fra anden god opbyggelig Læſning. Det er imidlertid ikke de beſteſte Sprogformer, jeg her agter at ſomme nærmere ind paa, men ſærlig et Par enkelte Ord, ſom formentlig af Overſætterne ubertidgen forveſles eller bruges i Hæng. Som Sprogudvendig kan jeg ſom ſagt ikke ſelv ſige noget afgørende derom, men derſom ſkriſtlige og ſproglaerde Folk finder det Uuaagen værd at give Ophøſning derom, vilde i al Fald jeg være taknemlig derfor.

De to Udtryk, jeg ſigter til, er Ordene Synds- eller Syndernes Forladnele og Syndſtilgivnele. 3 Reglen opfattes de vel ſom enſelvende; jeg har heller ikke tidligere gjort nogen Forſtel paa dem; men efterhaanden ſom jeg har tænkt over dem, er det ſalbt mig ind, om ikke Syndsførelæſen er af me-

get videre ræffende Natur, end Syndſtilgivnele. Det ſidſte kan vi Menneſter vel i nogen Maade overkomme, omend vi langſtra er vilkelige dertil; i hvert Fald vil vi gerne ſtille Vetingeſer for vor Tilgivnele. Men Syndsførelæſe ſom vi jo befender Tro paa, maa derfor nok være noget, ſom kun Guds Helligaand kan udvirke. Dermed ſkal ingenlunde være ſagt, at Gud ikke har noget med Tilgivnele at gøre, det har han rigtignok, og vi kan ſlet ikke undvære hans Tilgivnele; jeg har ogſaa tænkt, om det ikke i Fædervor burde lyde: Tilgiv os vor Skyld, ſom vi ogſaa tilgiver vore Skyldnere.

Naar jeg befender Tro paa Syndsførelæſen, er det efterhaanden blevet mig en klar Tante: Synden ſkal forlade mig, og det vil Guds gode Helligaand med alle de Midler, han har til Raadighed, medvirke til. Det er maatte dem, der vil indvende hertil: Er det ikke ſvarere os Menneſter, der ſkal forlade Synden, end denne, der ſkal forlade os; hvortil jeg nu ſvarer: Vel ſkal eller hvor vi det, det er ſom i god Overenſtemmeſe med Foragtele, og naar Helligaanden ſaar Lov til at gøre ſin Gerning i os, ſaa vaagner ogſaa efterhaanden en Vilje i os til at tage Afſtand fra Synden, men vi magter deſværre ikke ſelv med al vor Alid at frigøre os fra det onde i os og om os. Kan jeg da forſtå mig til, at hvad jeg ikke ſelv kan opnaa, det kan jeg ved Troen paa Guds Naade ſaa Tilgivnele for, da Jæſus Kriſtus har lidt og er død for alle mine Synder?

Bist maa jeg have Tilgivnele for alle mine Synder — intet mindre —; thi jeg oplever jo hver Dag, hvor lidt det er bevidnt med min Foragtele udover dette, at vilde. Selv kommer jeg ingen Vegne. Men Synden maa jeg af med, den maa forlade mig, jeg maa frigøres for alt det onde, hvoraf min hele Menneſteſatur — Sjæl og Legeme — er ſmittet, og her er det da, jeg tier til min beſte Ven paa Jorden, Helligaanden, i det jeg befender Tro paa ham med Syndsførelæſen. Han ved ogſaa godt, hvad jeg vil ſige med denne Vefendnele, hrer godt, at det er en Bøn om, at han vil udføre, hvad jeg ſelv ſlet ikke magter, at han vil ſaa Synden til at forſvinde fra mig. Men naar dette en Gang er ſket, ſaa trænger jeg endda til Tilgivnele, for hvad jeg har ſyndet mod Gud og Menneſter.

Apofſten Paulus flager over en Ræl i Rødet, ſom han kaldte det, hvad enten han dermed tænkt paa en enkelt Synd, ſom ſærlig tynger ham, eller det er hans hele Syndighed, han ſæler ſig beſværet af, og vi ſommer, at han har bedt inderligt og indtrængende om Vefrielse. Men nej, det hedder til ham ſom til os: Min Naade ſkal være dig nok — og ſaa tænker jeg, det er gaaet Paulus, ſom jeg haaber, det maa times os alle, ſom gerne vil høre Vorherre til, naar Svøvet har luffet ſig her, og Sjælen er ſalbt ind til Fredens Hjem, da ſjømes det med Undren og inderlig Tak, at den ſlemme Ræl ſtaaer løſere i os, end vi troede, medens vi levede i Rødet.

Men det er mig endda ikke nok at blive forladt af ſelve Synden, ogſaa Minderne om den maa jeg befriſes for, og jeg tør da ogſaa tro, at naar Guds gode Land fuldfører ſin Gerning, ſin Helliggørenle i mig, ſaa tør jeg tage det ſaa bogtaaveligt, ſom jeg formaar at ane det. Vi ved det jo ſaa godt af Erfaring, hvor nedſlaende det er, blot at diſſe dnyſtre Minder, ſom truende Genførd dukker op i vor Sjæl, ſaa vi dybt nedbøjede maa ſuffe: Forlad, forlad og tilgiv — fri os fra det onde! Derfor kan jeg ikke tænke mig et Paradisliſt, et evigt Liv i Guds Kærlighedsrige uden fuldtandig Vefrielse for Synden med alle dens ubyggelelige Følgevende. Ja ſelv mit ſtakkels Legeme, der paa mange Maader kan være mærket af Synd, Lidnele og Kamp, maa i Opſtandneſen være befriet for diſſe Kærlighedsrige og bære det ſande Friheds, det ſande Kærligheds og det ægte Adellſkabs Præg, ſom ſagt Gudsbilledets forklarede Udtryk i Mafn ſom i Sjælens Ulfjes og Billiektio. Naar Syndſfor-

ladeſen eller maatte rettere ſalbt Syndsførelæſeden er gennemført hos os, da er det med det ſamme ogſaa Kødets Opſtandnele foregaa, men heller ikke for, diſſe to Udviſingſtrin i vor Helliggørenle, mener jeg, hrer uadſkilligt ſammen og fuldbredes ſamtidig, og Sjælen til det evige Liv, ſom blev indplantet i os ved vor Daab og næret ved Menigheds og Helligaandens Raade-midler ſamt Jælleskabet, ſtal da med den fuldenle Syndsførelæſe og Kødets Opſtandnele være den modne Frukt af al Helligaandens utrattelelige Kærligheds Virke i os.

Det er jo et Emne fra Troſor-det, jeg har her draget frem og med-delt mine egne Tanter om; men i følge Bibelen har Vorherre Jæſus adſkillige Gange tilſagt Menneſter Syndsførelæſe eller maatte Syndſtilgivnele. Jeg kan dog ikke tænke mig, han ſan tilgive, enten det er en enkelt Synd eller Synder i Mmindelighed, inden den har forladt Menneſtet; men han kan vel tilſige Tilgivnele, ſom alſaa ligger gent hos ham. Til den Juge, ſom Jæſus helbreder ved Veſhedſa Dam, og til Horbinden, taler han ikke om Syndſtilgivnele, men han ſiger til dem: Synd ikke mere. Det er Foragtele, han kalder paa, og den maa vi heller ikke gaa uden om; det er netop den førte Vetingeſe for, at Troens, Saabets og Kærligheds Liv kan fremnes hos os, ſaa vi fan blive Menneſter efter vor oprindelige Beſtemmele, i Vorherre Jæſu Kriſti Viſnele.

Den ſore Meſter kommer fuldværlig er hans Id, han ſidder ved Smeltekadelen og lutrer Sølvet med Alid.

Dg har i Hjertedød ſit Villed klart han ſet da glædes den høje Meſter, da er hans Gerning alt ſet. En Rægmænd.

Siams Hjælp af ſtor Vædynding for Amerika og de Allierede.

"Den 22. Dag af Juli i det Aar af vor Herre Buddha 2460" erklærede Kong Rama den 6te af Siam Krig imod Tyskland med følgende Motivering: "Det er Siams Pligt, ſom en af Nationernes Familie, at opretholde de internationale Love ſom hellige og ubrødelige."

Meddeleleſen om den ſiamſiſte Krigserklæring blev i Tyskland modtaget med Ratter. Dg i de allierede Lande ſkændte man den ſun ringe Opmarſomhed. Som det har viſt ſig ganſte med Arrette. Thi Siams Optræden har, poliſiſt ſet, haft en betydelig Indflydnele i Sien, og det har paa mange Maader ydet Amerika og de Allierede ſtor aktiv Hjælp under Kriſen.

Der er ingen Tvivl om, at Siams Krigserklæring tilſtyndede Sina til at opgibe ſin Neutralitet og ſlutte ſig til Tysklands Fjender. Ugeledeſes var den af ſtorſte Bedynding i Kampen mod den udſtrafte tyſke Propaganda i Sien. 3 Siam, der ligger mellem de engelleſe Befiddeleſer paa den ene Side og de franſke Kolonier paa den anden, havde de tyſke Agenter en ideel Operations-baſis for deres Undergrundsvirkſomhed i ſjædel Forindien ſom Bagindien. Nu er diſſe Agenter enten internerede eller ſlagtede. Dg gennem en omhyggelig Patrouillering af ſin 2000 Miles lange Kſtlinie følger den ſiamſiſte Regering for, at ingen nye Propagandister ſlipper ind i Landet.

Paa de Allieredes ſore Konfernece i Verſailles i November 1917 var Siam repræſenteret og lovede at ſtille alle ſine Hjælpekælder til ſine Forbundsſtællers Diſpoſition. Det førte Strid i den Retning var Veſſlagteſtellen af de 9 tyſke Dampere, der laa i ſiamſiſke Havn. Efter at være blevet reparerede er diſſe Skibe nu i Fart for de Allierede.

Derneſt har Siam ved at udvide ſine Overriſlings-Syſtemer og ſit Jernbanen et forøget ſin Landbruksproduktion meget ſterkt. Mange Millioner Tons Ris udføres, og den ſore Ekſport af tørret Frukt, røget og ſaltet Fiſk ſamt ferſk Rødbidrager til at afhjælpe den almindelige Fødevarensd. Den ſiamſiſte Gummiproduktion er af uvurderlig Værdi for de Allierede, og Bly og

Tin ſamt andre Metaller fra Siam anvendes i udſtrakt Grad i den amerikaniſke Ammunitionſ Fabrikation. Siam har ikke jendt noget Ekſpeditionsforſop til Franrig, men Siamſerne har viſt ſig at være dygtige Flyvere, og en Aviations-Afdeling paa 500 Mand befinder ſig nu paa Veſtfronten. Det er dog paa det maritime Omraade, at Siamſernes Hjælp har været af ſtorſt Vædynding, og det ſtont Siam ikke ſelv har nogen Flaade, der er værd at tale om.

Sagen er, at det ſiamſiſte Teaktræ er den beſte Kæſort i Verden til Bygning af moderne Kampe-dreadnoughts. Det er ſterkt og ſejgt, uigennemtrængeligt for Vand, abforberer Stød og Aſtjelſter uden at tage Stabe og er ſaaledes en ideel Underbygning for Krigſſkibenes for-nittede Staalruining. Medens Tyſkland under Kriſen har maattet tage ſin Tilflugt til en Slags harpiſholdigt Fyrretræ, ſtiller Siam al den Teaktræ til Raadighed for de Allierede, ſom de har Brug for under den enorme Udvidnele af deres Flaader.

Fra Dagry til Mørket falder paa, arbejder ſore Horder af ſiamſiſte Elefanter med at ophobe Teak-træſtammer langs Salween og Chow Ybega Floderne, ſtulde dem ud i Vandet og former dem med utrolig Behændighed til Flaader, der flødes ned til Kangoon og Bangkok. Her lades de paa Skibe, ſom fører dem til de ſore Orlogsværſter i Amerika og Europa.

Under Kriſen har Siam forøget ſin Teaktræ Industri mange-fold, og det er paa en Maade de ſiamſiſte Træmure, der nu ſpærrer Toſſerne ude fra Habet.

En ny Uafhængighedsreklæring underſkrevet.

Paa Uafhængighedsdagen fandt der i Philadelphia en ſjælden Høftideliſhed ſted. Med Byens Vormeſter i Spidſen marcherede Re-præſentanter for 24 forſkellige Nationaliteter til Independence Hall og underſkrev en ny Uafhængighedsreklæring, affattet i Stil med den originale Erklæring, men med ſærlig Henkſik paa den nuværende Kamp imod autokratiff Vælde og for folkeligt Selſtyre.

Hver Nationalitetsgruppe har Etjernebanneret i Spidſen for deres Delegation ſamt et lille nationalt Flag, der angav det Land, de ſtammede fra. Danſterne, Spenſterne og Nordmændene marcherede ſammen i een Gruppe ſom Scandinaver, men med ſærlige Bannere. Hver Nationalitet havde udvalgt fem Mænd til at repræſentere ſig, for Danſkernes Bedkommende Arel Teiſen, Peter Hjornlund, Carl Waldrup, A. S. Gulber og Fr. T. Hansen.

3 Independence Hall underſkrev Repræſentanterne for hver Delegation den nye Uafhængighedsreklæring i det ſamme Værelſe og ved ſamme Ekribebord, hvor for 142 Aar ſiden Republikens Fædre ſatte deres Navne under den førte udødelige Uafhængighedsreklæring. Derneſt marcherede alle til Independence Square, hvor den gamle og den nye Uafhængighedsreklæring blev opleſt og den ſidſte under stormende Begejſtring fra de forſamlede Tuſinder vedtaget af de forſkellige Nationalitetsgrupper efter Tur. Hver Gang en Afſtemning var blevet foretaget, ringedes der med Frihedskloffen.

Byes.

Bærnehjems Veſturer og Veſturerinde Jøges (Mand og Kuftru) paa Bærnehjemmet i Waupaco, Wis., til 1. Oktober 1918. Lon 500 Dollars, fri Vølg, Koſt, Løs (elektriſk Løs er indlagt), Barne, Telefon. Mulige Anſøgere bedes henvende ſig til underſegnede inden 1. August 1918. Anbefalinger fra vedkommendes Præſt maa leſe og Anſøgningen.

U. C. K. O. & H. Elk Horn, Ja. Naar De er i Chicago beſøg det kriſtelle Ungdomshjem 1652 North Rockwell Street, lige overfor Ebenezer Kke. — Danſk Madlavning. — Rimelige Prifer. — Godt Selſkab i byggelelige Om-givelſer. — Telefon Armitage 8738

"The Dragoon"
En engellek Udgate af Past. N. P. Madſens bekendte Fortælling „Povl“. Oversat af H. F. Trykt med ſore nye Typer paa godt Papir og hæftet i smukt og ſterkt Omſlag. Pris 25 Cents. 6 Eksemplarer for \$1.00. I Kommiſſion hos DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, Blair, Nebr.

Chautauqua Begins August 1st Ends August 6th
Famous Scotch Tenor Soloist **J. Coates Lockhart**
Announced as a Chautauqua Attraction for this Season

Chautauqua begins August 1. and lasts six days

The Ernest Gamble Concert Party
Chautauqua Audiences Are to Hear Internationally Known Company

A Company of Artists on Chautauqua Program

Full Program Afternoon of the Second Day. Short Concert in the Evening

